

PLANINSKO DRUŠTVO LOVRENC NA POHORJU

Gornji trg 60
2344 Lovrenc na Pohorju

KRONIKA 1970 - 2010

Lovrenčani hodimo v planine že od malih nog. Sprva smo hodili s starši nabirat gozdne sadeže in zdravilne rastline, sčasoma pa nas je pritegnila lepota narave, da smo se podali v planino občudovat jezera, vrhove, lepe razglede. Tudi precej športnega duha je bilo vmes. Iskaje nove možnosti obiskov višjih gora smo našli pot do bližnjih planinskih društev Maribor matica in Ruše in se vključili vanju.

Za začetek organiziranega planinstva v Lovrencu štejemo **4. marec 1967**, ko je bila v Lovrencu ustanovljena planinska skupina pod okriljem PD Ruše. Po treh letih aktivnega delovanja je bilo **19. aprila 1970** ustanovljeno v Lovrencu samostojno planinsko društvo. Njegov ustanovitelj in prvi predsednik je bil Franc Pačnik, ki je bil pobudnik za planinsko delovanje v naši dolini.

Ustanovni člani so bili:

Franc Pačnik	Ivan Dolinšek
Franc Brezočnik	Viktorija Gucmandl
Franc Bečan	Boltežar Ditner
Franjo Knez	Franc Grušovnik
Ivo Požauko	Aleksander Štelcer
Jože Križnik	Ivo Kvac
Mirko Torej	Maks Arčnik
Jana Bjegovič	Slavko Vaner
Drago Vresnik	Bojan Porok
Marko Hlastec	Franc Šedivy

Del ustanovnih članov in gostje

Še isti dan so se konstituirali upravni organi društva.

V upravnem odboru so bili:

Franc Pačnik – predsednik,
Franc Brezočnik – podpredsednik,
Matilda Kurbos – tajnica,
Ivan Dolinšek – blagajnik,
Franjo Knez – gospodar,
Jana Bjegovič – načelnica mladinskega odseka na šoli,
Ivo Požauko – propaganda in dopisništvo,
Jože Čegovnik – organizator izletov,
Jože Križnik – organizator izletov,
Božo Fornezzi – markacist,
Boltežar Ditner – gorska straža,
Majda Torej – članica,
Rudi Ahej – član.

V nadzornem odboru so bili:

Panto Bjegovič – predsednik,
Slavko Vaner – član,
Anton Garnež – član.

V častnem razsodišču so bili:

Ivo Kvac – predsednik,
Mirko Torej – član,
Štefan Šiker – član.

Društvo je ob nastanku štelo okoli 100 članov, pri Planinski zvezi je bilo vpisano kot 111. po vrsti.

Ob ustanovitvi društva je nastal tudi markacijski odsek, ki je od Planinske zveze prevzel zadolžitev za vzdrževanje dela Slovenske planinske poti (transverzala) od Klopnega vrha do sedla Šiklarica pod Ribniško kočo. Poleg tega pa tudi vezne poti iz lovrenške kotline do transverzale. Načelnik odseka je bil predsednik Pačnik sam.

Prva izšolana planinska vodnika sta bila **Franc Grušovnik in Marjan Pušnik**.

Ob nastanku društva je **Jana Bjegovič** postala prva načelnica mladinskega odseka na šoli. V letu **1972** je **Jože Križnik postal mentor**. Leta 1976 se mu je pridružil še **Ivo Požauko**. Do leta 1980 sta skupaj vodila šolsko skupino, ki je štela od 30 do 67 otrok.

Leta **1977** je društvo štelo že okoli 400 članov.

Leta **1979** je društvo dobilo prvo razglasno omarico. Visela je na stavbi krajevne skupnosti. Od tod je bila čez leta prenesena na zelenico pred samopostrežno trgovino. Zanj vzorno skrbi **Slavko Vaner**.

Ob deseti obletnici je vznikla zamisel o društvenem praporu. Osnutek za grb društva sta pripravila Franc Pačnik in Jože Križnik. Vanj sta vnesla sliko Lovrenških jezer z razcvetelim lokvanjem. Ob tem je treba povedati, da lokvanj ni prvobitna cvetlica v jezerih, pač pa jo je tja prinesla družina Torej nekje v sedemdesetih letih. Prapor je bil razvit **29. avgusta 1981**, ko je Tovarna kos slavila 100-letnico. Za izdelavo prapora so sredstva prispevali:

- Boter: TOZD Gozdarstva Lovrenc na Pohorju,
- Darovalci trakov – društva: PD Ruše, PD Aero Celje in PD Vuzenica.
- Darovalci trakov – podjetja: Lipa Lovrenc, Marles Lovrenc, Tovarna kos Lovrenc, Elektrarna Fala, Planinska zveza Ljubljana, Lovska družina Puščava, KK SZDL Lovrenc, Krajevna skupnost Lovrenc,
- Darovalci trakov – družine: Pačnikovi, Kurbosovi in družina J.T.,
- Darovalci zlatih žebličkov: 135,
- Darovalci srebrnih žebličkov: 108.

Ob razvitju prapora

Za praporščaka sta bila imenovana **Marjan in Rado Grušovnik**.

Iz potrdila Občinskega sekretariata za notranje zadeve Maribor z dne 18. septembra **1981** je razvidna odobritev srečanja planincev s planinskim piknikom pri spomeniku na Klopnem vrhu v spomin na 17. september 1941, ko je bil pri koči prvi spopad med Nemci in partizani. Iz ustnega vira izvemo, da so se v drugi polovici osemdesetih let začeli bolj ali manj redni vsakoletni septembrski pohodi na Klopni vrh.

V letu **1981** je društvo imelo 386 članov, od tega 156 mladincev in 21 pionirjev. V šolskem letu 1981/82 je **Cvetka Arl kot mentorica** nadomestila Iva Požauka na osnovni šoli. Organizirala je skupino planincev na razredni stopnji. Delo s planinci se je zelo razživelo. V drugem polletju so imeli **prvo planinsko šolo**. Izvedli so več zanimivih predavanj, nekatera spremljana z diapozitivi. Predavatelji so bili iz PD Lovrenc, Ruš in Maribora. Praktični del so izpeljali na izletih na Klančnikovem vrhu in na Golici.

Leta **1982** so v društvu negovali misli o svoji **planinski koči**. Še vedno je bil živ spomin na planinsko kočjo na Klopnem vrhu. Stala je v neposredni bližini današnjega partizanskega spomenika. To je bila nekdanja lovska kočja falskega grofa Zabea. Mariborska podružnica SPD je leta 1920 začela pogajanja z grofom za najem kočje. Prvega marca 1921 so jo najeli za 10 let, jo obnovili in jeseni je že bila ob koncih tedna odprta za prve obiskovalce. V spopadu med Nemci in partizani je bila 17. septembra 1941 kočja požgana in nikoli več obnovljena. Na Klopnem vrhu v bližini pogorišča grofove vile je Gozdna uprava po vojni zgradila logarnico. Ko jo je zapustil logar, je bila prazna in ponujena planinskemu društvu. Po mnogih tehtanjih so vodilni funkcionarji društva uvideli, da je upravljanje planinske kočje zelo zahtevna zadeva, za katero ni bilo niti osebja niti dovolj denarja, zato kočje niso prevzeli.

V času denacionalizacije je predsednik Pačnik dal 3. decembra 1993 na Upravno enoto Ruše zahtevek za vračilo zemljišča, na katerem je stala požgana planinska kočja na Klopnem vrhu. UE Ruše je 8. junija 2001 zavrnila ta zahtevek.

Stara kočja na Klopnem vrhu

V šolskem letu **1982/83** so **šolsko planinsko skupino** razdelili v cicibane planince (1. in 2. razred) in na pionirje planince. Iz šolske kronike povzemamo, da so imeli kar 13 izletov, najvišje so bili na Uršlji gori. Za prizadevnost so pionirji prejeli 7 srebrnih in 3 bronaste znake Pionir-planinec in kot posebno nagrado fotoaparata. Pionirji so se udeležili treh orientacijskih pohodov: v Vidoncih, na Uršlji gori in na Arehu.

V tem šolskem letu so v **otroškem vrtcu** otroci vseh treh skupin postali člani PD. Z mentorico **Angelo Šoster** in s člani PD so izvedli 4 izlete v vsaki skupini.

Dobro zastavljeno delo v šoli in vrtcu se je ob prizadevnih mentorjih Jožetu Križniku, Cvetki Arl in Angeli Šoster uspešno nadaljevalo tudi v naslednjih letih.

Na šoli je skupina štela do 180 učencev (več na razredni stopnji). Letno so imeli po 7 izletov, potegovali so se za značke Pionir-planinec. Skupaj z mladinskim odsekom so se pionirji udeleževali tudi orientacijskih tekmovanj. Nekaj pionirjev se je udeležilo planinskega tabora v Bavšici.

Planinska skupina v vrtcu je prav tako redno organizirala izlete. Planinsko društvo je pripravilo planinske žige za »Cicibanove steze«. Otroci so jih odtisnili v dnevnik in planinske točke tudi narisali. Izvedli so tudi do 15 izletov v okolico Lovrenca. Zanje so prejeli našitke Ciciban-planinec in znake Ringa-raja. V letih 1990 do 2001 pa je navdušenje za planinstvo v vrtcu usahnilo.

Leta **1981** je planinsko društvo ustanovilo **mladinski odsek**, ki ga je do leta 1986 vodil **Franc Vračko**. V tem času je bila zelo močno razvita izletniška dejavnost med šolsko mladino. Skupaj z mentorjema Cvetko Arl in Jožetom Križnikom so vedno zbrali veliko otrok za izlet. Leta **1982** so bili **prvič na orientacijskem tekmovanju** na Glažuti. Članska ekipa v sestavi Lovro Vaner, Boštjan Germič in Franc Vračko je zasedla 3. mesto. V letu **1983** so bile na tekmovanju že tri ekipe: pionirji, mladinci in člani. V letih **1984 in 1985** so se tekmovanja udeležili mladinci in člani. V vseh letih tekmovanj so naše ekipe zasedale mesta v zlati sredini.

Leta 1986 je načelnik mladinskega odseka postal **Boštjan Germič**. Vodil ga je dobra tri leta.

V letih **1971 do 1987** je mnogo mladih hodilo v gore s takratnim kaplanom in kasnejšim župnikom **Jožetom Turinekom**. Izbirali so tudi cilje v visokogorju: Triglav, Jalovec in druge vrhove v Julijskih in Kamniških Alpah. Celo na Grossglocknerju so bili.

V letu **1983** je imelo društvo 75 mladih, 95 pionirjev in cicibanov ter 354 odraslih članov – skupaj 524.

V društvu je delalo 6 planinskih in 4 mladinski vodniki ter 5 markacistov. Kam so planinci hodili na izlete zvezo iz poročila na delovnem zboru leta 1983: »Člani so tako bili na raznih krajih znanih iz NOB in planinstva v Julijcih, Kamniških, v Savinjskih, Karavankah, Pohorju in Kozjaku. Naši člani pa so se udeleževali tudi raznih sindikalnih in borčevskih izletov širom Slovenije in Jugoslavije: Kozara, Petrova gora, Jasenovac. Veliko naših planincev hodi po transverzalnih poteh«.

Za **gorsko stražo** je društvo v tem letu izšolalo 5 planincev. Poleg njih pa je značko in izkaznico GS prejelo še 8 dolgoletnih planincev, ki so bili logarji ali lovci.

V društvu so načrtovali tudi kurirsko planinsko pot po poteh I. Pohorske čete: od Klopnega vrha mimo Peska, Partizanske bolnice »Košuta« in mimo Jezerca do Lehna, kjer je bila četa ustanovljena. Namen ni bil uresničen.

Iz poročila izvemo tudi imena **funkcionarjev, ki so leta 1983 vodili društvo:**

Franc Pačnik, Franc Brezočnik, Majda Dragar, Jože Gričnik, Viktorija Heinschko, Milica Arl, Jože Križnik, Matilda Kurbos, Fric Heinschko, Ivo Požauko, Franc Grušovnik, Cvetka Arl, Branko Vračko, Zvonka Švajger in Lovro Vaner.

Leta **1989** je imelo društvo skupno 550 članov: 270 odraslih, 110 mladincev in 170 pionirjev in cicibanov.

Planinci z razredne stopnje z mentorico Cvetko Arl pri Pavlaku (februar 1992)

V letu **1990** so bile na območju **Lovrenških jezer** napravljene 280 m dolge **brunaste mostnice** od roba jezerja do največjega jezera. Ob robu borovja so postavili lesen enonadstropen stolp, ki omogoča lep razgled po planjavi. V spodnji etaži stolpa so namestili table, ki kažejo zemljevid, znamenite rastline in živali, ki živijo v jezerju. Izgradnjo je financiralo ministrstvo za kulturo, dela pa je opravilo Gozdno gospodarstvo Maribor.

Leta **1991** je planinskega mentorja na predmetni stopnji šole nadomestila **mentorica Edita Bečan**. Uspešno delo na razredni stopnji pa je nadaljevala **mentorica Cvetka Arl**.

V letih od **1991 do 2000** je bilo v planinski krožek na obeh stopnjah šole vključenih od 40 do 65 učencev. Redno so imeli izlete v okolico Lovrenca pa tudi na bolj oddaljene cilje: Boč, Žavcarjev vrh, Sv. Duh, Donačko goro, Nanos, Triglav, Sv. Urban, Grmado, Meranovo, Kopitnik, Strelovec. Neredko so se učenci priključili odraslim na izletih na bolj oddaljene točke. Organizirali so tudi predavanja z diapozitivi: Alpinizem v Sloveniji in tujih gorstvih, Flora na Pohorju, Gore v okolici Zermatta v Švici, Alpinistični posnetki Damjana Karničnika ob 100-letnici šole. Na šoli so uvedli planinske športne dneve, ki so postali tradicija. Planinski šoli sta bili dve. Prva v šolskem letu 1998/99 za učence od 4. do 7. razreda. Obiskovalo jo je 15 udeležencev. Izvajalci so bili vodniki PD, mentorici in učitelj Franc Jaunig. Praktičen del PŠ je bil izveden na treh izletih (Pečke, Klančnik in Mariborska koča). Druga planinska šola je bila v šolskem letu 2000/2001, opravilo jo je

8 učencev. Vodja šole je bila Edita Bečan. Vsako leto so podeljevali znake Mladi planinec. Skupno so v desetih letih podelili na obeh stopnjah 78 bronastih, 25 srebrnih in 10 zlatih znakov. Izjemno doživetje je bilo plezanje na umetni steni v športni dvorani v Rušah. Mentorici sta se dvakrat udeležili izobraževanja za mentorje planinske vzgoje.

Učenci osmega razreda na Uršlji gori (planinski športni dan)

Že na samem začetku delovanja društva je bil velik problem **društveni prostor**, kjer bi se sestajali, hranili zemljevide, vodniške priročnike in dokumentacijo društva. Predsednik Pačnik je bil obremenjen še s tem, da je moral ves arhiv hraniti doma. Občasni sestanki so bili v šoli. Leta 1987 je bila društvu zavrnjena prošnja za društveni prostor v Hajnškovem gospodarskem poslopju v Šolski ulici 1. Zasilni prostor je društvo dobilo leta **1995** v pritličju stavbe Krajevne skupnosti Sp. trg 2. Prostor je bil res zasilna rešitev, saj so ga sčasoma začeli souporabljati delavci javnih in komunalnih del v KS, zato je arhiv še nadalje ostal pri predsedniku društva. Končno je društvo dobilo svojo sobo leta 2000 v Kulturnem domu.

Leto **1995** je izvorno leto naših znanih srečanj in pohodov:

Srečanje sosednjih planinskih društev pri Glančniku na Rdečem bregu je v maju. Pobuda je prišla od PD Ožbalt-Kapla. Tretje društvo, ki sodeluje, je PD iz Ribnice. Na tem srečanju prirejamo družabne igre in tekmovanja, imamo kulturni program in uživamo v veselem druženju. Iz Lovrenca nas gre okoli petdeset. Včasih imamo tudi mašo za planince v bližnji cerkvi Sv. Ignacija.

Udeleženci srečanja pri Sv. Ignaciju (in nato pri Glančniku)

Na Lovrenška jezera je pohod v mesecu avgustu, ko praznujemo lovrenško nedeljo in imamo občinske prireditve Jezernikovi dnevi. Pohoda se ob lepem vremenu udeleži okoli 200 pohodnikov. Pot vodi od Kulturnega doma preko Recenjaka in Vrelenka po standardni markirani poti do jezer, nato pa po posebej označeni poti v gozdu pod jezerjem do Jezerca. Tiste člane, ki niso sposobni triurne hoje po običajni poti, pripelje avtobus do Mašin žage, od koder se podajo na Lovrenška jezera in do Jezerca. Na Jezercu imamo kulturni program in malico. Vračamo se po levem bregu Radoljne skozi bivši kamnolom, nato pa po markirani poti ob Radoljni (bivša pruharska cesta) do gostišča Sgerm, kjer si zadnjič privežemo dušo in se poslovimo.

Pohodniki na Lovrenških jezerih

V tem letu smo imeli znamenit izlet na Triglav s kar 31 udeleženci:

Leta **1996** so vodniki uvedli nov način razpisa izletov. Sestavili so programsko listo z datumi, cilji in odgovorno osebo za vodenje. Program je dobil vsak član ob plačilu članarine. Tak način objave izletov se je nadaljeval tudi naslednja leta. Uvedeno je bilo tudi dežurstvo v društveni sobi v Sp. trgu 2. Razpisanih je bilo 24 izletov.

Leta **1998** je bila **Koča na Klopnem vrhu** (takrat je že imela stalnega najemnika) **uvrščena v Slovensko transverzalo**. Dobila je žig in vpisno knjigo.

Ob koncu leta so planinke predsedniku Francu Pačniku priredile praznovanje 70. rojstnega dne v čebelarskem domu.

Iz seznama prejemnikov priznanj Planinske zveze Slovenije lahko povzamemo, kdo so bili najbolj delovni člani v prvih 30 letih delovanja društva. Priznanja PZS so prejeli:

- Zlati častni znak MV (1976) – Franc Pačnik,
- Zlati častni znak PZS (1981) – Franc Pačnik,
- Srebrni častni znak PZS (1981) – Franc Brezočnik, Majda Dragar, Matilda Kurbos, Ivo Požauko, Mirko Torej,
- Srebrni častni znak MV (1981) – Franc Grušovnik,
- Bronasti častni znak PZS (1981) – Jana Bjegovič, Boltežar Ditner, Anton Garneš, Jože Gričnik, Franjo Knez, Jože Križnik, Ivan Švajger, Slavko Vaner, Drago Vresnik, Franc Bečan,
- Knafeljčevo diplomu (1982) – Franc Pačnik, Jože Gričnik, Boltežar Ditner,
- Spominsko plaketo (1998) – Franc Pačnik,
- Svečano listino (2000)– Franc Pačnik.

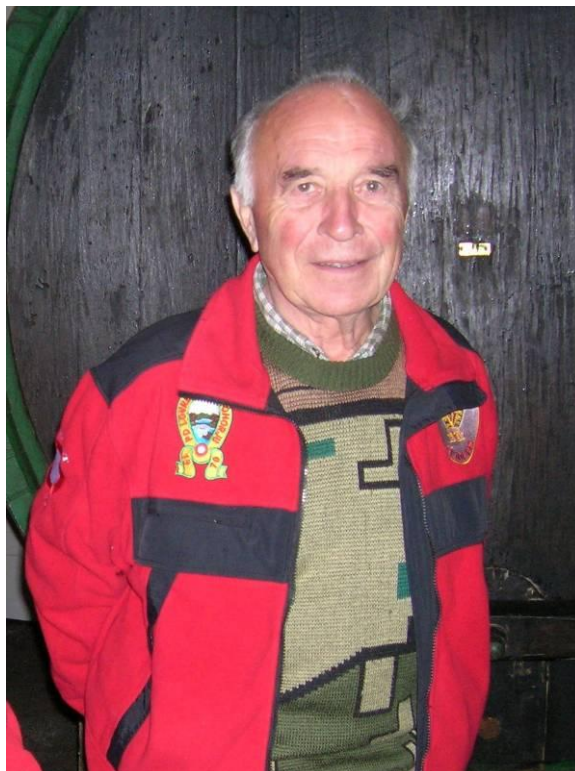
Leto **2001** je bilo za zgodovino planinskega društva prelomno. **Društvo je prenehal voditi legendarni Franc Pačnik**. Na čelu društva je bil 30 let. V teh letih je bil

organizator planinske dejavnosti, pobudnik izobraževanja vodnikov, mentorjev, markacistov in vaditeljev orientacije. Iz njegovega poročila je razvidno, da je bilo v tem času izšolanih 22 vodnikov, 3 mentorji za šolsko mladino, okoli 7 markacistov, en vaditelj orientacije, 13 članov gorske straže in da je bilo izpeljanih 5 planinskih šol. Ogromno dela je opravil sam. Poleg funkcije predsednika je bil vodja markacistov, administrator, včasih tudi blagajnik, skrbnik planinske opreme, predavatelj v planinski šoli, prizadeven agitator novih članov, pobiralec članarine in glavni vodnik na izletih. Obseg nalog, ki si jih je naložil, je bil včasih preobilen. Smo pač pozabili na kakšen občni zbor. Zaradi prezaposlenosti in pomanjkanja društvenih prostorov so se porazgubili nekateri zapisniki in poročila. Franček je priljubljen med planinci po vsej Sloveniji. Nemalokrat se nam je zgodilo, da planinci iz drugih predelov Slovenije niso vedeli za PD Lovrenc, vedeli pa so za Franca Pačnika.

Po predaji funkcije predsednika ostal pomemben sodelavec markacistov in dejaven vodnik.

Planinska zveza Slovenije ga je ob njegovi 70-letnici počastila s spominsko plaketo, leta 2000 pa z najvišjim priznanjem Svečano listino.

V zahvalo za njegova prizadevanja ga je naše društvo na občnem zboru leta 2001 imenovalo za **častnega predsednika**.

Franc Pačnik – ustanovitelj društva in njegov predsednik tri desetletja

Krmilo društva je leta **2001** prevzel **Franč Vračko**, nekdanji načelnik mladinskega odseka in vodnik. V prvem letu na 5 let podaljšanega mandata je opremil društveno sobo v Kulturnem domu, organiziral dežurstvo, nekoliko širše organiziral vodenje društva. Ustanovljen je bil vodniški odsek z Lovrom Paradižem na čelu. Cilji odseka so bili: izletništvo, vzgojno izobraževalne akcije, izmenjava izkušenj in nadzor nad strokovnostjo vodenja.

Obstoječi odsek markacistov je prevzel **Hrabro Prapertnik**. Članarino smo začeli pobirati tudi na občnem zboru. Sprejeli smo Pravilnik o povračilih stroškov za službene poti in Pravilnik vodniškega odseka. Popravili smo društveni prapor – v grbu smo

zvezdo nadomestili z markacijo. Turističnemu društvu je bila dana pobuda za izdelavo turističnega panoja pred stavbo društva. Planinci smo želeli vanj vnesti planinske poti in razgledne točke. Markacisti so izdelali nekaj lesenih smernih tabel sami, žal pa smo akcijo Telekomoma za enotne planinske table po Sloveniji zamudili. Pred stavbo Turističnega društva so markacisti postavili steber s smerokazi za poti na Klopni vrh, Brv, Pesek in Roglo.

Dokupili smo opremo za planinarjenje, uredili shrambo v društveni sobi in za gospodarja postavili Anžeja Bečana.

Razmahnila se je planinska dejavnost v otroškem vrtcu. Kar 49 otrok je pridobila mentorica Marjana Kraner.

Tudi letos je bil organiziran planinski športni dan na šoli.

Prvič je bil letos **Fricov pohod** na Klopni vrh v decembru kot spomin na **Frica Heinschka**, planinca, ki nas je na izletih vedno razveseljeval z domislicami, šalami in anekdotami. Pri delu v gozdu se je ponesrečil. Pohod je izpeljan mimo mesta nesreče, kjer je na drevesu kapelica z umetniškim kipcem Marije.

V letu **2002** se je razmahnilo delo mladinskega odseka, ki ga je prevzel **Anžej Bečan**. Izdatno mu je pri tem pomagal brat Rok. V MO so se vključili nekateri srednješolci in študentje. Mladinci so si naredili ime »**Štori**«. Nabavili so si rumene majice s tem emblemom.

V akcijo Ciciban planinec je bilo vključenih 45 otrok. Na izletih so med drugim obiskali pajštvo, čebelarSKI dom, Kumen, Karlatčevo domačijo, Koglerjev vrh, lovsko kočo in živalski vrt v Ljubljani.

Učenci od 2. do 8. razreda osnovne šole so skupaj z mentoricami nabrali precejšnjo mero izletov in zanje dobili 5 bronastih in 9 srebrnih znakov Mladi planinec. Na šoli je bilo 50 planincev. Obiskali so Peco, Raduho, Uršljo goro, Lovrenška jezera, slap Šumik in Framski slap, Tojzlovo kočo, Boč, Klopni vrh, Ruto ... Dijaška skupina je organizirala prvo zimovanje pri Sv. Ignaciju in ponovila snov planinske šole: vozle, pesmi, gorstva, orientacijo, bivakiranje, rastlinje in prvo pomoč.

Za člane je upravni odbor nabavil rumene majice z grbom društva. Z njimi smo postali zelo prepoznavni.

Na pobudo PZS smo si na Ministrstvu za šolstvo in šport pridobili status društva, »ki deluje v javnem interesu«. Koristnost takšne odločbe naj bi bila možnost koriščenja proračunskih sredstev.

Na Ruti pod Štiblerjevim vrhom je skalovje imenovano Predla. Oblika je baje včasih spominjala na predico. Na pobudo planincev Ožbalta smo dali soglasje za ponovno postavitve skal v prvotno lego. Ponudili smo tudi pomoč. Žal zamisel ni bila uresničena – po našem mnenju zaradi težavnosti dostopa in dela.

Začela se je planinska šola za učence razredne stopnje, ki sta jo vodili **Cvetka Arl in Edita Bečan**. Sodelovalo je 20 udeležencev. Nadaljevala in končala se je v letu 2003. Na srečanje veteranov smo kot vsako leto poslali naše zaslužne starejše člane.

Delovno leto **2003** smo začeli s prvim nočnim pohodom, še posebej vabljivim za mlade. Poleg tega so se mladi lotili čistilne akcije na poti proti Klopnemu vrhu. Posebni doživetji pa sta bila kolesarska izleta pod Štiblerjev vrh na Ruti in po Recenjaku, ter kopanje na mariborskem otoku. Seveda planinskih izletov skupaj z odraslimi člani niso zanemarili. Nasploh so imeli mladinci veliko izletov.

Markacisti so pot po stari pruharski cesti ob soteski Radoljne očistili, markirali in jo poimenovali Sornica, kot je predlagalo turistično društvo. Ime se ni obdržalo, ker je bilo večini Lovrenčanov tuje. Pot pritegne številne planince in sprehajalce in po njej je speljan tudi vsakoletni prvomajski sprehod. Poleg te poti so markacisti predstavili tudi

slovensko planinsko transverzalo na trasi Brv – Pesek z gozdne ceste na kolovoze po gozdu in s tem poskrbeli za večjo varnost in udobnejšo hojo.

V tem letu smo dokupili precej planinske opreme: pasove, čelade, vrvi, vponke, ki si jih lahko sposodijo planinci za zahtevne ture.

Že drugo leto smo se ubadali z zmanjšanjem zanimanja za avtobusne izlete v gore drugod po Sloveniji. Vodniki so bili razočarani in so analizirali vzroke: denar, interes, lagodnost?

V maju 2003 je bila pod vodstvom Cvetke Arl planinska šola za učence od 3. do 5. razreda pri Sv. Ignaciju. Udeležencev je bilo 19. Občni zbor mladinskega odseka je prvič potekal samostojno v šoli s podelitvijo priznanj in s pogostitvijo. Udeležilo se ga je 40 otrok.

V otroškem vrtcu so opravili veliko izletov in vse narisali v knjižico Ringa raja. V juniju so organizirali planinski tabor pri Sv. Ignaciju. Udeležilo se ga je 28 otrok. Tabor je po zaslugi celotnega kolektiva odlično uspel.

Prvič po mnogih letih smo se z dvema mladinskima in člansko ekipo udeležili regijskega **orientacijskega tekmovanja** v Rušah. V deževnem dnevu so srednješolci (kategorija C) zasedli odlično 2. mesto.

Na občnem zboru smo si izmislili priznanje za najbolj aktivnega planinca. Dobila ga je Karmen Grdadolnik.

V tem letu smo prvič organizirali **Pohod Francov**. Nastal je zaradi ugotovitve, da ima največ članov društva ime Franc, saj so se na vsakem izletu znašli vsaj trije. Pohod je družabno srečanje Francov, Frančk, njihovih partnerjev in simpatizerjev. Cilji dosedanjih pohodov so bili: Štiblerjev vrh na Ruti, Meranovo, čez Rothuobo na Kumen, po večni poti k Sv. Ignaciju na Rdečem bregu, čez Kumen na Loge, prečenje Rdečega brega, po Recenjaku itd.

S pohoda Francov k Sv. Ignaciju

Predsednik se je trudil, da bi našel prostovoljca, ki bi organiziral varstvo gorske narave. Trud je bil to leto zaman.

Tik pred občnim zborom za leto 2003 smo ugotovili, da se je članarina PZS v letu 2003 močno zvišala zaradi zavarovanja in postala veliko breme za člane, ki ne hodijo v sredogorje. Sklenili smo, da za simpatizerje društva uvedemo podporno društveno članarino. S tem smo želeli obdržati stik z nekdanjimi člani in pridobiti nekaj denarja za delovanje društva.

Prvič smo izvedli **Horuk na Klopni vrh**, ki obsega poleg normalnega planinskega pohoda še športno različico – tek od Jakopičevega mosta na Klopni vrh.

2005 - Horuk na Klopni vrh

V letu **2004** smo uspeli nagovoriti kandidata za varuha goske narave – **Alojza Kosjeka**. Z njegovo pomočjo smo koncem leta ustanovili **okoljevarstveni odsek** z naslednjimi nalogami:

- spremljanje naravovarstvene problematike in reševanje teh problemov,
- sodelovanje pri pripravi izletov in vzgoji planincev,
- organizacija naravovarstvenih akcij,
- sodelovanje z Zavodom za varstvo narave,
- organizacija tečajev za gorske stražarje.

Markacijski oddelek je dobil tri pripravnike (Branko Jarc, Matjaž Rakovnik in Bojan Kurnik). Naziv »markacist leta« je prejel Franc Koper. Markacisti so zaznali vse pogostejše kršitve, nastale z vožnjo motornih koles in štirikolesnikov v planinski naravi. Na problem so skupaj z naravovarstvenikom opozorili meddruštveni odbor za Podravje, časopis Večer in radio Ognjišče. Markacisti so vnovič predlagali, da se območje okoli Klopnega vrha zaščiti. Bajе je bila prva pobuda za to zaznana že leta 1927. Skrb naj bi prevzela PZS Ljubljana.

V **otroškem vrtcu** je bilo v planinski krožek vključenih 25 otrok. Vodili sta ga **Marjana Kraner in Vera Španbauer**. Tudi letos so organizirali tabor pri Sv. Ignaciju.

Tečaj za mentorico (v otroškem vrtcu) je opravila Vera Španbauer. Cicibani planinci so letos za uspešno planinarjenje prejeli 12 našitkov, 9 priponk in 2 pesmarici. Na šoli je bilo okrog 40 planincev. Kot vsako leto so tudi letos organizirali planinski športni dan, ki je pomembna pobuda za hojo v naravo in planine. Ponovno so osnovnošolci imeli svoj občni zbor s kulturnim programom.

Mladinska ekipa orientacistov se je uvrstila na državno tekmovanje in zasedla tretje mesto. Navdušenje do orientacije iz preteklega leta so s pomočjo mentorjev in planinskih vodnikov začeli prenašati na osnovnošolsko mladino.

Število članov v tem letu je znašalo 218 PZS in 37 podpornih.

Člani društva so z zanimanjem spremljali udeležbo Lovrenčanov na odpravah v tuja gorstva: Franca Verovnika v Andih, Danila Španbauerja na trekingu v Himalaji, Ksenje in Vinka Rakovnika na Matterhornu in Branka Osovnikarja na Aconcagui.

Na občnem zboru je vodniški odsek izvedel anketo o željah v zvezi s planinskimi izleti. Ugotovitve te ankete so bile: člani si želijo več izletov v oddaljene kraje in to z avtobusom, najbolj zanimivi so enodnevni izleti, plan naših izletov se jim zdi zadovoljiv, tudi z delom vodnikov so zelo zadovoljni. Tudi v seznamu zelenih ciljev so predvsem višje in oddaljene gore, le redki si želijo »okrog kmetov v Lovrencu«. Ugotovitve iz ankete so v nasprotju z dejstvom, da se planinci čedalje manj prijavljajo na avtobusne izlete v neznane gore. Proučitev te dileme je naloga vodniškega odseka.

V letu **2005** smo prvič organizirali **področno orientacijsko tekmovanje (POT)** v Lovrencu. Kot organizatorji smo bili deležni veliko pohval, še bolj pa smo bili veseli udeležbe naših številnih ekip. Čeprav so otroci tekmovali prvič, so dosegli zavidljive uvrstitve. Zasluge gre pripisati **Anžeju in Roku Bečanu** ter **Boštjanu Germiču**, ki so jih pripravili na tekmovanje. Ekipa odraslih članov »Vunatni žoki« se izkazala za vrhunske tekmovalce v državnem merilu, saj so zasedli 2. mesto, medtem ko je mladinska ekipa »Štori« zasedla 6. mesto.

Na šoli je bilo to leto 62 mladih planincev, 14 se jih je pridružilo orientacijskemu krožku in vsi so sodelovali tudi na področnem tekmovanju (POT). Šolarji so na izletih obiskali Svečinsko pot, okolico Malečnika, Črni vrh in Peco.

Markacijski odsek je prejel več pohval glede vzdrževanja planinskih poti na lovrenškem območju. Za vzdrževanje so porabili 320 delovnih ur.

Markacisti na akciji

Vodniki so izvedli 18 izletov, ki se jih je udeležilo 766 planincev.

V letu 2005 smo imeli 195 članov PZS in 45 podpornih članov PDL.

V začetku leta **2006** je po petletnem mandatu predsedovanje zaključil predsednik Franc Vračko. Zaradi težav pri pridobitvi novega predsednika, smo mandat skrajšali na 2 leti. **Predsednik je postal Lovro Paradiž.**

V tem letu smo znova občudovali alpinistična podviga Lovrenčanov Damjana Karničnika, ki se je povzpел na Cho Ojo v Himalaji in Branka Osovnikerja, ki bil na Island Peaku. Oba sta imela predavanji o svojih podvigih.

Za vodnike in markaciste smo nabavili enotne rdeče termoflise s potrebnimi oznakami. Vodniški odsek je izpeljal 15 izletov in pohodov s 570 udeleženci. Na prošnjo bančnega združenja smo bančnike Slovenije vodili na množičnem pohodu preko Rdečega brega. Markacisti so imeli izredno delovno leto, saj so opravili 380 delovnih ur. Planinske poti so očistili suhljadi, podrtih dreves, zemeljskih nanosov, obnovili veliko število markacij, namestili dve novi smerni tabli. Na Lovrenških jezerih so zaznali potrebo po obnovi stolpa in panojev.

Občni zbor mladinskega odseka je bil zadnjič ločeno. Zaradi težav z organizacijo bo odslej skupno z odraslimi člani. Delo v tem odseku je nekoliko zastalo zaradi študijskih obveznosti članov in vodstva.

Na šoli je bilo 41 mladih planincev, 7 jih je sodelovalo na pripravah za orientacijsko tekmovanje in kasneje tudi tekmovalo. Na treh področnih orientacijskih tekmovanjih (POT) so dosegli 4. oz. 5. mesto.

Naravovarstveni odsek še ni v celoti zaživel, tudi na MDO ni bilo prave spodbude in pomoči.

Orientacisti so bili uspešni na regijskih tekmovanjih, na državno tekmovanje pa mladinci niso šli zaradi študijskih obveznosti, medtem, ko so člani tam zasedli 2. mesto.

Letos sta se v pohodu Horuk na Klopni vrh združili doslej samostojni prireditvi planincev in kolesarjev.

Dosedanji predsednik Franc Vračko je prejel županovo plaketo za delo v planinskem društvu.

Planinski vodniki so vodili pohod veteranov vojne za Slovenijo po Rdečem bregu in na Koglerjev vrh.

V tem letu smo izboljšali administracijo, sprejeli pravilnik o računovodstvu, prvič pripravili zgoščeno poslovno poročilo o delovanju društva za državne organe in opravili potrebno inventuro.

V tem letu smo imeli 197 članov PZS in 46 podpornih članov PDL.

Na občnem zboru v začetku leta **2007** smo **Damijana Karničnika imenovali za častnega člana** in mu s tem dali priznanje za alpinistične dosežke in pomoč pri delovanju našega društva.

V tem letu smo na pobudo **Dušana Fornezzija** ustanovili **fotosekcijo**. Predsednik Fornezzi ima glavne zasluge za ureditev razstavnega prostora v Prireditvenem centru. V njem je sekcija imela prvi dve razstavi. Poleg tega smo imeli tudi izobraževanje za računalniško dodelavo slik, ki ga je vodil Rok Beigot.

Na podlagi pobude na preteklem občnem zboru smo izdelali pravilnik za sofinanciranje avtobusnih izletov v upanju na povečanje števila interesentov za izlete z avtobusom. Prvič je zaradi močnega dežja odpadel pohod na Lovrenška jezera. Sklenili smo, da bomo v bodoče rezervirali dodatni termin za ta namen.

Na Lovrenških jezerih so bili v stolpu obešeni novi panoji o favni in flori. Financirale so jih Zreče.

Nadaljevali smo uspešno delo na področju orientacije. Organizirali smo regijsko tekmovanje. Tekmovalci so se ponovno odlično odrezali, se uvrstili na državno tekmovanje, kjer je šolska ekipa dosegla četrto, mladinska pa osmo mesto.

Dvakrat smo organizirali sprejem francoskih planincev na Pesku (z Jezernikom in zeliščarkami). Vsem je srečanje ostalo v prijetnem spominu.

Naravovarstveni odsek se je ubadal z vožnjami motornih vozil po planini, s posledicami množičnih piknikov, za katerimi ostane obsežna nesnaga, z roparskimi gobarji. Ponovno je vzniknila ideja o regijskem parku Pohorje. Zanj so zainteresirane občine pohorskega območja, ki bodo pridobile tudi evropska sredstva za realizacijo te ideje.

Delo z mladimi v vrtcu in šoli se je uspešno nadaljevalo. V vrtcu so imeli 27 članov, opravili so 5 izletov, na šolanju je bila **nova mentorica – Barbara Obrulj**. Organizirali so srečanje z odraslimi člani PD, ki so otrokom prikazali planinsko opremo. Obiskal jih je tudi alpinist Damjan Karničnik.

Šolska mladina je imela 12 izletov, med njimi odmevno srečanje pri Glančniku, ki se ga je udeležilo kar 142 udeležencev in planinski športni dan šolarjev, kjer je bilo 184 udeležencev.

Letos smo imeli 202 člana PZS in 45 podpornih članov PDL.

V 2008 smo na šoli dobili **novega mentorja, Andreja Čokla**. Ob mentorici Cvetki Arl na razredni stopnji bo delal na predmetni stopnji.

Skupina iz vrtca je imela 21 članov, bili so na 5 izletih in prejeli so 7 našitkov, 5 priponek in eno pesmarico. Pri Sv. Ignaciju so izvedli planinski tabor.

Najmlajši planinci na taboru pri Sv. Ignaciju

Markacisti so znova opravili geokontiranje vseh planinskih poti na našem področju za računalniško evidenco na planinski zvezi, saj lansko ni uspelo. Na vzdrževanju poti so opravili 430 delovnih ur. Ob vstopu v področje Lovrenških jezer so podaljšali brunaste mostnice preko močvirja, ki je kazilo vstop.

Fotosekcija je imela dve izobraževanji in 6 razstav. Akcij sekcije se udeležuje od 7 do 20 članov.

Že drugič smo organizirali cepljenje planincev proti klopnemu meningitisu (36 udeležencev).

Ročnodelski krožek Pikapolonice je dal pobudo za izdelavo okenskih zaves v društveni sobi. Zaveso so bile obešene v marcu. Za izdelavo smo hvaležni Frančki Grdadolnik. V mladinskem odseku smo med letom zamenjali dosedanjo načelnico **Urško Haznadar**, ki je imela preveč šolskih obveznosti. Vodstvo odseka je prevzel **Urban Cotič**. Posvetili so se predvsem orientacijski dejavnosti, pri tem pa jim je pomagal Anžej Bečan. Na tekmovanjih so zopet posegli po zavidljivih mestih. Na državnem tekmovanju v Negovi so bili osnovnošolci prvi, dve ekipi srednješolcev pa sta zasedli prvo in drugo mesto, člani pa so tudi bili prvi.

Vodniški odsek je letos imel več izpopolnjevanj vodnikov. Imeli smo 18 izletov z 298 udeleženci. Dvakrat smo bili na smučanju v Koralpah. Planinske šole za odrasle se je udeležilo 15 članov. Zaradi prezaposlenosti je Boštjana Gerič nadomestil **nov načelnik vodniškega odseka Franc Vračko**.

Za organizatorje pohodov Francovcv je UO pripravil lična priznanja.

Odsek za varstvo narave je pridobil novega varuha gorske narave Jerneja Javornika, ki je hkrati inštruktor gobarstva.

Na koncu leta smo v čebelarškem domu pripravili slovesen večer ob 80-letnici častnega predsednika Franca Pačnika.

Po sedmih letih dela je Almira Koper mesto blagajničarke predala Jožici Vračko.

Končno nam je uspelo pridobiti nekaj arhivskega gradiva od leta 1970 do 2000, dodali smo dokumente za zadnja leta, uredili arhiv in s tem izpolnili zahtevo Planinske zveze. V letu 2008 smo imeli 164 članov PZS in 45 podpornih članov PDL.

V letu **2009** smo ponovno organizirali področno orientacijsko tekmovanje. Tokrat v okolici kmetije Trjenk. Trjenkovi so nam bili prijazni gostitelji. Naši tekmovalci so se znova uvrstili na državno tekmovanje **SPOT** in pobrali najboljša mesta: **osnovnošolci in člani so postali državni prvaki, srednješolci pa podprvaki.**

2009 – SPOT Areh: Lauženki (prvi), Jodlove pakleše (drugi), Vunatni žoki (prvi)

V **fotosekciji** je **Mojca Vavpotič** prevzela delo dosedanjega predsednika Dušana Fornezija. Sekcija je imela 6 razstav.

Vodniški odsek je dobil dva nova vodnika kategorije A. Izvedli so 21 izletov. Še vedno so slabo obiskani izleti izven Lovrenca. Vodniki opažajo, da se izletniki prijavljajo zadnji čas, ko je vodnik zaradi premajhnega števila prijav že odpovedal avtobus.

Mladinski odsek se je torej izkazal na orientacijskih tekmovanjih. Poleg tega je sodeloval pri pripravi pohoda na Lovrenška jezera in vodil pohod ob Radoljni. Na šoli so imeli vsak mesec izlet in v jeseni izvedli planinsko šolo. Vodila jo je Cvetka Arl. Obiskovalo jo je 12 učencev od tretjega do osmega razreda. Vsi so jo uspešno zaključili in prejeli priznanje PZS na občnem zboru. Udeleženci planinske šole so se pomerili tudi na lokalnem orientacijskem tekmovanju in pokazali odlično znanje.

Markacisti so v 24 akcijah pregledali in popravili planinske poti in opravili pri tem 267 ur. Ekipa šteje že sedem markacistov. Smerne table, ki jih je financirala Krka, so prispele tik pred zimo, zato jih bodo namestili, ko se otopli.

Naravovarstveni odsek je sodeloval z lovci pri čistilni akciji v aprilu. Žal je prišlo le 8 planincev. Sodelovanje z MDO Podravje se je okrepiło. Sodelovali smo pri postavitvi table, ki opozarja na prepoved vožnje z motornimi vozili v naravi. Tabla je bila postavljena pri Ribniški koči, žal pa kmalu podrta. Enako tablo načrtujemo za drugo leto za lovrenško področje.

Z osnovno šolo smo sodelovali na medgeneracijskem pohodu in srečanju pri lovski koči.

Vodniki so po Lovrencu vodili veterane vojne za Slovenijo in gasilce, goste našega gasilskega društva.

V letu 2009 smo imeli 167 članov PZS in 49 podpornih članov PDL.

V letih od **2001 do 2009** so planinski aktivisti za dolgoletno delo v društvu prejeli naslednja priznanja:

- zahvala MK PZS (2001) – Cvetka Arl in Edita Bečan,
- Knafeljčevo priznanje (2003) – Hrabro Prapertnik,
- Knafeljčevo priznanje (2004) – Franc Koper,
- bronasti častni znak PZS (2006) - Franc Vračko
- zlati častni znak PZS (2006) – Edita Bečan,
- bronasti častni znak PZS (2007) – Cvetka Arl in Rok Bečan,
- srebrni častni znak PZS (2007) – Franc Bečan,
- bronasti častni znak PZS (2009) – Lovro Paradiž, Anžej Bečan, Alojz Kosjek.

FUNKCIONARJI V OBDOBJU 1970 – 2010

Predsedniki: Lovro Paradiž (2006-2010), Franc Pačnik (1970-2001), Franc Vračko (2001-2006)

Načelniki markacijskega odseka:

Franc Pačnik
Boltežar Ditner
Jože Gričnik
Hrabro Prapertnik
Anton Rihtar

Načelniki mladinskega odseka:

Jana Bjegovič
Franc Vračko
Boštjan Germič
Anžej Bečan
Urška Haznadar
Urban Cotič

Načelniki vodniškega odseka:

Lovro Paradiž
Boštjan Germič
Franc Vračko

Načelnik naravovarstvenega odseka:

Alojz Kosjek ml.

Mentorji na šoli:

Ivo Požauko
Jože Križnik
Cvetka Arl
Edita Bečan
Andrej Čokl

Mentorice v vrtcu:

Angela Šoster
Marjana Kraner
Vera Španbauer
Barbara Obrulj

Predsednika fotosekcije

Dušan Fornezzi
Mojca Vaupotič

Viri:

Poročila iz arhiva PD Lovrenc,
Kopija 1. seje UO PD Lovrenc iz Drž. arhiva Slovenije,
Cvetka Arl: Izpisi iz šolske kronike,
Cvetka Arl: Izpisi iz kronike vrtca
Franc Vračko: Orientacijska tekmovanja 1982 do 1985,
Franc Vračko: Izpisi iz dnevnika,
Seznam vodnikov PD Lovrenc – PZS Ljubljana
Seznam odlikovancev PD Lovrenc – PZS Ljubljana

Zapis kronike pripravil: Franc Bečan

DODATEK: PODATKOVNE TABELE**Markirane planinske poti**

Naši markacisti so zadolženi za naslednje planinske poti, ki jih redno oskrbujejo:

reg. št. poti	Smer	čas hoje	ciljna višina (m)
645	Slov.plan.pot 1: Klopni vrh-Pesek-Ribniško sedlo (Šiklarica)	4:00	1298
644	Fala-Činžat-Klopni vrh	3:30	1260
646	Lovrenc-Rothoba-Klopni vrh	2:00	1260
647	Ruta (most)-Puščava-Činžat	0:30	400
648	Lovrenc-Bitner-Grobelnik-priklj.na Klopni vrh (646)	1:00	1260
649	Lovrenc-Sgerm-Hren-Sp.Br.-priklj. na SPP1	2:30	1300
650	Lovrenc-Dešnik-Vrelenk-Lovrenška jezera	3:00	1520
1162	Lovrenc-Kurja vas-Pernavsl-Kapus-Glančnik-Sv. Ignacij	2:30	870
1163	Lovrenc (Križna c.)Povh-Hudej	2:00	844
1164	Lovrenc (Zdr. dom)-Karlateg-Zg.Dobnik-Glančnik	2:00	877
1165	Lovrenc-Kacajner-Kogler-Hožič-Lovrenc (Kult.dom)	1:20	627
1166	Koča na Kl.vrhu-Klopni vrh	0:15	1340
	Lovrenc-Vuhr.most-Mlačnik-Kapus-priklj.na 1162	0:45	590
	Lovrenc (Sgerm)-ob Radoljni-kamnlom	1:15	814

Število članov

Kako se je gibalo število članov nam prikazuje naslednja tabela:

leto	štev. članov
1970	100
1981	386
1983	426
1984	516
1985	463
1986	522
1987	493
1988	473
1989	550
1990	301
1991	287
1993	300
1997	400
1998	424
2000	348
2001	293
2002	371
2003	260
2004	254
2005	231
2006	243
2007	247
2008	209
2009	216

Veliko članov v prvih desetletjih je posledica nizke članarine. Od leta 2003 dalje, ko je bilo v članarino vključeno tudi zavarovanje za primer nesreče v domačih gorah, pa so zlasti starejši člani in tisti, ki ne hodijo v visokogorje, odpadli. V letu 2004 smo uvedli društveno podporno članarino. S tem smo obdržali simpatizerje, ki bi sicer čisto odpadli. Število podpornih članov je okoli 20 % vsega članstva.

Izleti

Kam smo hodili na izlete v letih 2001 – 2009:

leto	cilji izletov
2001	Kopitnik, Ruta, Sv.Lovrenc (Avstrija), Klančnik, Strelovec, Areh, Lovrenška jezera, Rogla, Jalovec, Plezalni vrtec Peklišče, Grmovškov dom, Donačka gora, Strojna, Fricov pohod.
2002	Osankarica, Tojzlov vrh, Kremžarjev vrh, Boč, Sv.Duh-Remšnik, Šmohor, Glančnik, Krim, Stol, Grintavec-Kalški greben, Begunjščica, Šumik, Storžič, Lovrenška jezera, Klopni vrh, Blegoš, Lisca, Kope, Gorjanci, Resevna, Framski slap, Fricov pohod.
2003	Osankarica, Recenjak(ponoči), Glančnik, Tromeja Goričko, Pot ob Radoljni, Čemšeniška planina, Višarje, Triglav, Lovrenška jezera, Brana, Klopni vrh, Štiblerjev vrh (Franci), Trška pot Šoštanj, Črno jezero, Fricov pohod, Recenjak (ponoči).
2004	Osankarica, Šmarna gora-Grmada, Polhograjska gora, Glančnik, Svečinska pot, Špik, Lovrenška jezera, Žavcarjev vrh, Klopni vrh, Botanični vrt-Malečnik, Meranovo (Franci), Fricov pohod.
2005	Recenjak (zimski,nočni), Svečinska pot, Vrtača, Glančnik, Ob Radoljni, Peca, Lovrenška jezera, Klopni vrh, Viševnik, Večna pot-Ignacij (Franci), Mirna gora,
2006	Košenjak, Konjiška gora, Pot ob Radoljni, Ribniška koča, Begunjščica, Osankarica, Kumen (Franci), Klopni vrh, Glančnik, Jeruzalem (vodniki), Lovrenška jezera,
2007	Recenjak (zimski-nočni), Pot ob Radoljni, Ob Radoljni in Plešičici, Glančnik, Pavlak, Košuta-Kofce, Šentiljska pot, Kapla,
2008	Kapus (zimski-nočni), Koglerjev vrh, Košutnikov turn, Uršlja gora, Ob Radoljni, Osankarica, Golte, Čemšeniška planina, Fricov pohod,
2009	Osankarica, Pinter rida-Grofovo(zimski-nočni), Boč, Glančnik, Žavcarjev vrh, Bogatin-Vogel, Klopni vrh, Socerb, Lisca, Recenjak (Franci).

Število vodnikov

V času obstoja društva je v njem bilo izšolanih in dejavnih naslednje število vodnikov:

obdobje	število registriranih	leta 2010 še dejavnih
1970 - 1979	4	1
1980 - 1989	11	5
1990 - 1999	4	2
2000 - 2009	5	5
skupaj	24	13